

Thai-vaallinen reissu

Olen reissannut kohtuullisen paljon etsiessäni kirjoitusrauhaa, mutta Thaimaa on edelleen korkkaamatta, vaikka olen kuullut kyseisestä maasta vain ja ainoastaan ylistäviä matkaraportteja.

Nähtävästi Thaimaasta löytyy jokaiselle jotakin, sillä sinne ovat säännäneet niin mielenrauhaa kuin sukupuolinten rauhatomuttakin kaivanneet tuttuni ja tuliaisiksi on tarjottu sekä buddhalaista rukousnauhaa että potenssilääkettä. Olen kuitenkin tehnyt pyhän lupauksen: jos joskus joudun turvautumaan kyseiseen lääkkeeseen, niin toivon voivani pormieheä jostain muualta kuin kaksi viikkoa muna pystyssä riehuneen kaverin tulinäiskästä.

Luultavasti jokainen on kuullut kyllästymiseen asti tarinoita umpihumalaisista suomalaismiehistä, jotka ovat kiikuttaneet Thaimaassa majapaikkaansa jumalattoman upean naisen ja aamulla huomanneet, että tällähän roikkuu myös jumalattoman kokoinen klitoris jalkojensa välissä. Siksi jaksankin ihmetellä, miten maassa, jossa harjoitetaan niinkin korkeaa uskontoa kuin buddhalaisuus, voidaan moraalien rajat panna niin alas.

Tarinat esityksistä, joissa pussy ampuu banaanin, pussy syyttää tupakan, pussy puhalttaa kynttilän sammuksiin, pussy avaa kokistölkin, pussy aivastaa, pussy tekee sitä ja pussy tekee tätä ovat kaikei arkipäivää Pattayalla ja Bangkokin Patbongilla, mutta silti vedonlyönti siitä, kuinka pitkälle pussy pystyy ampumaan minibanaanin, tuntuu jotenkin turhan kaukaa haetulta huvilta.

Myönnän kuitenkin jo useampaan kertaan harkinneeni vakavasti Thaimaahan leiskauttamista, sillä haluaisin palavasti tutustua paikallisiin temppeleihin ja erityisesti sikäläiseen ruokakulttuuriin. Olen nimittäin onnettomasti kourussa kaikkiin mahdollisiin aasialaisista keittiöistä kertoviin dokumentteihin ja matkakertomuksiin.

Olen kuullut Thaimaasta myös hyvin dramaattisia ruokakokemuksia, joissa on toteutettu samaa kohtalokasta kaavaa kuin yhden illan kumppaninikin valinnassa. Thaimalaiset katukoittiot ovat varmasti vertaansa vailla, mutta jos on kulkuttanut ensin viikon viinaa ja tempaisee hölskyvään mahaan suoraan wokista ongintun nilviäis-nuudelisekoituksen, niin menehän siinä väkevimminkin marinoitu pakkia kuralle.

Jotain taikaa niissä thaimaalaisissa katukoittioissa täytyy olla, sillä suurin osa kaikkein räjähtävimmistä vatsatautitarinoista on lähtöisin juuri niistä. Parikin isokokoista ystävääni on lovennut kunnan viipaleen lomastaan virumalla

thaimaalaisen hotellihuoneen kylpyammeessa.

- Se oli kuitenkin kätevää, koska suihkulla pystyi huuhtaisemaan sekä perseestä että kurkusta sinkoutuneen vaahtokeiton viemäriin. Pytylle ei olisi ehtinyt millään, ystäväni perusteli saniteettiakryylinen lomavuoteensa valintaa.

Toinen sankari ei suostunut tyttöystävänsä maanitteluista huolimatta tilaamaan huoneeseen lääkäreitä, koska häpesi kurjaa kohtalooaan.

- En mä halua, että kukaan näkee mua alastomana kylpyammeessa. Siis kun täällä ei ole vettä.

Siinä vaiheessa kun vessan katosta tipahti täysvartinen geikko samaan vannaan oli ampiaisikin kuollakseen pelkkää ystäväni suostunut paikallisen tohtorin apuun.

Thaimaassa on nähtävästi vähän vahvempia imodiumeja tarjolla, sillä olen kuullut useamistakin ihmeperantumisista, joissa vain muu-

Vedonlyönti siitä, kuinka pitkälle pussy pystyy ampumaan minibanaanin, tuntuu jotenkin turhan kaukaa haetulta huvilta.

tama tunti lantion murskaavista hanurinrepijäsistä samainen kakkakonsulentti on voinut steppailla naama virneessä ilman kurahousuja rannalla. Yksi kummajainen kuitenkin kummittelee thaimaalaisessa farmasiassa, sillä hoidon jälkeen kuonapatukka haisee kuulemma salpietariita, jota käytetään muun muassa typpihaapon valmistuksessa. Tästäkään syystä en ole halunnut tulinäiskä sikäläisiä erektiolääkkeitä.

Kuluneen talven aikana olen päässyt nokakain muutaman suomalaisen kanssa, jolla on vaimo Thaimaasta. Yksikään ei ole valittanut kohtalooaan, ja miksi olisikaan, sillä thaimaattarethan ovat hyvinkin sirpsakoita ja kauriita naisia. Muutama kaverini laukkaa siellä yhtenäin, mutta eivät ole suostuneet paljastamaan mahdollisia suhteitaan. Liekö syynä pelko leimatuksi tulemisesta, sillä siltä suunnalta kantautuu väliillä hyvinkin merkittäviä tarinoita. Yksi sellainen kertoo suomalaiskaveruksista, jotka törmäsivät rantabaarissa tummanruske-

aksi paahtuneeseen noin kuusikymppiseen suomalaismieheen. Lyhyen rupattelutuokion jälkeen paljastui, että mies asui vakituisesti Thaimaassa ja oli naimisissa paikallisen naisen kanssa. Hetken kuluttua paikalle sipsutteli valloittavan kaunis hieman päälle kolmekymppinen thaimaalaiskaunotar, joka kävi suikkaamassa suukon suomalaismiehen ruskealle poskelle. Kaksikko ihasteli kateellisenä naisen ulkonäköä, ja toinen lopulta myönsi, että miehellä oli todella kaunis ja nuori vaimo. Mies purskahti nauruun ja sanoi:

- Ei tää ole mun vaimo. Tää on mun anoppi!

Juha Vuorinen

Juha Vuorinen on remunnut radioaalloilla jo yli neljännesvuosisadan, mutta nyttemmin hänet tunnetaan paremmin rävyttömänä kirjailijana. Vuorinen ei ole käytännössä koskaan pelannut pokeria, eikä omien sanojensa mukaan aio pelatakaan, ellei panoksena ole parikymppisten netokaisten alusvaatteet.

Lisää Vuorista netissä: www.pokeriklubi.fi